

2. Scene. Klaus (schaut ihnen lachend nach.)
Výstup 2. Řeřicha (pohlíží se smíchem za nimi.)
Allegro moderato.

Klaus.
 Řeřicha.

Ot - to zwingen, eit - ler Wahn! Em - ma auch, ja denkt nur d'ran! Ich kenn' Bei - de
 Nu - tit Ton - du, he, he, he! Nu - tit Len - ku, he, he, he! Zu - nám já do - bre

nur zu gut, hier mein Kopf, wenn's Ei - ner thut, ich kenn' Bei - de nur zu gut,
 kmo - try své, zu - nám já do - bre kmo - try své, zu - nám já do - bre kmo - try své,

hier mein Kopf, wenn's Einer thut! Gehet nur, gehet nur immerhin, gehet nur sie zu
 zu - nám já do - bre kmo - try své! Jdè - te si, jdè - te si, jdè - te si, jdè - te si, u - vi -

fra - gen, wer - det sehn, werdet sehn, was sie sa - gen! Ge - het nur, ge - het nur
 dí - te, ná - sil - ně co sni - mi po - ří - dí - te! Jdè - te si, jdè - te si,

sie zu fra - gen, wer - det sehn, werdet sehn, was sie sa - gen! Fass't es nun sel - ber
 u - vi - dí - te, ná - sil - ně co sni - mi po - ří - dí - te! Cho - pím se to - ho

ritard.

pesante

an, der Onkel Klaus, ja dann lacht, ja dann lacht er noch am End' euch al - le Vie - re aus.
 sám, ji - ná - de vsak, vy - třu všem, vy - třu všem, čtyřem vám, všem čtyřem vám pořá - ně zrak.

ritard.

fp *dimin.* *ff*

p

So geht's nim - mer, wie es ist, traun, da hilft nur ei - ne List:
 Nu - tit Ton - du, he, he, he! Nu - tit Len - ku, he, he, he!

p

will man die als Brautpaar sehn, will man die als Brautpaar sehn, muss man schlau zu
 Znám já do - bre kmo-try své, znám já do - bre kmo-try své, znám já do - bre

Wer-ke gehn, muss man schlau, ja schlau zu Wer-ke gehn! Gehet nur, gehet nur immer hin,
 kmo-try své, znám já do - bre, do - bre kmo-try své! Jdě-te si, jdě-te si, jdě-te si,

ge-het nur nach Be - lie-hen, seht nur ob meine Furcht ü - ber - trie - hen!
 jdě-te si, u - vi - dí - te, ná - sil - ně co s ni - mi po - ří - dí - te,

Ge-het nur, ge-het nur nach Be - lie-hen, se - het nur ob mei - ne Furcht über - triehen!
 jdě-te si, jdě-te si, u - vi - dí - te, ná - si - ně co sui - mi po - ří - dí - te!

molto ritard. *ritard.*

Ja, ich fass' es nun sel-ber an, ich, Onkel Klaus, und lache dann, lache dann,
 Cho - pím, cho-pím se to - ho sám, ji - ná - če však, a vy-trůvšem, vy-trůvšem,

f *molto ritard.* *ritard.* *fp* *dimin.*

la-che al - le Vie - re aus! la-che al - le Vie - re aus!
 vy-trů všem po - řád - ně zrak! vy-trů všem po - řád - ně zrak!

f *a tempo*

Ich fass' es sel - ber an, ich, Onkel Klaus
 Cho - pím se to - ho sám, vy-trůvšem,

ff *marcatissimo*

ritard. *a tempo*

la-che schliesslich Al-le aus, la-che schliesslich al-le Vie-re aus.
 všem po-řád - ně, vytrůvšem, všem po-řád - ně, všem po-řád - ně zrak.

ritard. *a tempo*

(sieht nach links)
 Più mosso. (ohlédne se na levo)
marcato

3. Scene. Klaus. Otto. Werner.

Výstup 3. Řeřicha. Toník. Vávra.

Allegro moderato.

Klaus.
Řeřicha. Recit.

Allegro moderato.

Sie - he - da, mein Lieber! sie kom - men Bei - de her;
Aj hle, na mou vě - ru! zde o - ba sem již jdou;

f *cresc.*

(Otto und Werner kommen von links. Klaus verbirgt sich im Hintergrunde.)
(Toník a Vávra přicházejí z levé strany. Řeřicha se skryje v pozadí.)

jetzt wirst du was hö - ren!
co pak as pro - ve - dou?

p

Otto, Toník:

Werner.
Vávra.

Gu - ter Va - ter!
Po - rou - čí - te?

Lie - ber Jun - ge!
Mi - lý sy - nul!

Hast du mäh
Mi - lu - ješ

Kannst du zwei - feln?
Nu to ví - te!

gern?
mne?

Thú mir al - so was zu Liebe schnell,
Pak mi ně - co kvů - li u - čí - nís,

p

Otto. (überrascht)
Toník. (pfeifen)

Wer? Ich? Kdo? Já?

nimm ein E-he-weib dir auf der Stell.
že se to-tiž i-hned o-že-niš.

Du!
Ty!

Ha, ha, ha, ha! wer lacht nicht da!
Ha, ha, ha smích mě po-pa - dá!

Klaus.
Reřicha.

Ha, ha, ha, ha, wer lacht nicht da!
Ha, ha, ha smích mě po-pa - dá!

Werner.
Vávra.

Ei, das ist sehr Ei-cher-lich!
Pro-to-že to k smí - chu jel

Ein Spässchen ist's nur
Pan - tá - ta snad

Dies Ge-läch-ter!
Proč se smě-ješ?

Ja wa-rum denn?
Proč pak k smí-chu?

si-cher-lich!
zer-tu-je!

Wie, ein Spass soll es sein?
Ja zer-to-vat?

Fehl gescho-ssen,
To se mý-líš,

fehl geschossen!
to se mý-líš;

sp

Werner.
Vávra.

Ich will, du sollst ein Weibchen frein,
chci, a-bys se o-že-nil

ja, ganz im Ernst, und näch-ster Zeit, und
a s ne-vě-stou co nej-dří-ve, co

ritard.

p

näch-ster Zeit soll auch schon die Verlo-bung sein!
nej-dří-ve smb-ní pr-sten vy-mě-nil.

a tempo

Otto.
Toník.

Wo?
Kdo?

Werner.
Vávra.

Hier!
Ty!

Otto.
Toník.

Ei!
Já!

a tempo

Ha, ha, ha, ha! wer lacht nicht da?
Ha, ha, ha smích mě po-pa-dá!

Klaus.
Řericha.

Ha, ha, ha, ha! wer lacht nicht da?
Ha, ha, ha smích mě po-pa-dá!

p

sed. * *sed.* * *sed.* *

Werner. Vávra.

Jetzt hü-re mir schon auf zu la-chen, wie ich will so soll es sein, heute
 Za-po-ví-dám všech-ny smí-chy, nezvrat-ná je vů-le má; je-ště

noch gehst du zu ihr, binnen Monats-frist, binnen Monatsfrist
 dnes řek-neš o ni, a za mě-síc, a za mě-síc

Otto. Toník.

Meine Gattin?
 Má že bu-de?
 Werner. Vávra.
 ist sie dein! Meiner
 bu - de tvál! A - no

Da - zu ge-hö-ren im-mer Zwei-el
 K to-mu být však mu - sí dva.
 Treu-el
 tvál
 Willst du dei-nen Trotz nicht
 Snad se ne-chceš pro - ti -

Könn-te sie das Wunder neh-men?
Mo-hl by-ste se di - vi - ti?

zäh-men?
vi - ti?

Wenn als Va-ter ich he - feh - le,
Po - rou - čim - li já to - to - bě,

p colla parte

Recit.

Mich be-trifft es,
Já se že - ním,

willst du mir noch wi - der - steh'n?
ty bys ne-chtěl poslech-nout?

Rec.

a tempo

drum darf's ohne meinen Willen nicht gescheh'n!
pro - to otom sám též masím roz - hodnou!

colla parte a tempo

f

diminu.

Poco meno mosso.

Sol-che An-ge-le-gen-hei-ten, die be-sorgt man gern al-lein,
Ta-ko-vé-to vě-ci bych si nej-ra-děj sám ob-sta-ral,

p

pp

Werner, Vávra.

hab' dir auch nicht d'rein ge-re-det, als du ein-stens woll-test fre'n! Ei, du un-ge-
 když jste se chtěl vy o-že-nit, též jsem vám v to ne-fou-kal. I, ty dí-tě

Otto, Toník. *rit.* *in tempo*
 ratl - ner Jun - ge! Re-de-mir nun auch nicht d'rein!
 ne - zve - de - něl Jak jste si mě vy - cho - val!

Werner, Vávra. *b*
 Ich wer-de dich gar nicht
 Ted' o-že-niš se co

Otto, Toník.
 Das will ich doch ein-mal seh'n, obs oh-ne mich wird auch
 Na to bych se po - dí - - val, na to bych se po - dí - -

fra-gen, ich wer-de dich gar nicht fra-gen!
 nej-dřív, ted' o-že-niš se co nej-dřív!

(Will weggehen.)
(Chee odejit.)

gehul
vall!

f *dim.*

Werner.
Vávra.

Otto.
Toník.

Willst du flie-hen?
Proč od-chá-zíš?

Ich bin ja fer-tig doch
Pro-to-že u kon-ce

p *mf*

Werner.
Vávra.

hier!
jsem.

Noch lange nicht,
U konce již?

Un-ge-zogner,
u všech všudy,

glau-be mir!
čert tě vem!

pp *pp*

Otto.
Toník.

Mit dem Schmäh-en,
Na-před že-nu,

mit dem Fluchen
ted'zas čer-ta;

wirds euch für-wahr kaum ge-lin-gen,
zby-teč-ně se na-má-há-te:

cresc. *mf* *dimin.*

denn ein auf - ge - drung - nes Weib kann mir kei - nen Se - gen
ko - mu že - nu vnu - tí - te, to - mu tím už čer - ta

Klaus. (im Versteck)
Reřicha. (ukryt)

brin - gen. dá - te. Wollt ihr un - nütz euch blamiren, die - sen Streit müsst
Pa - ne kno - tre, tu to má - te, vždyť jsem ře - kl

Werner.
Vávra.

Willst du mich denn nicht ver - ste - hen,
Ty že te - dy ne - po - slech - neš,
ihr ver - lie - ren, ja, ver - lie - ren, das glau - bel mir!
že pro - hrá - te, že pro - hrá - te, že pro - hrá - te!

Otto.
Tonik.

ritard.

soll's nach deinem Willen ge - hen? Meine Freiheit mir zu rauben darf doch Niemand sich er - lauben!
ty že te - dy ne - po - slech - neš? Na mou du - ši, je mi lí - to, na mou du - ši, je mi lí - to!

ritard.
dim.

Werner. Vávra.
a tempo

Otto. Tonik.

Weisst ja gar nicht wen ich mei-ne! Sei's wer im-mer wollt mir glauben,
A - ni ne-vís, o kom mi-lu-vín! To je stej - nó, věr - te mi to,

a tempo

p *f*

sei's wer im-mer, ich mag sie nicht!
to je stej - nó, věr - te mi to!

Werner. Vávra.

Von der Nach - ba - rin die
Je to sou - sed - či - na

dim. *p* *f* *Quasi Rit.*

(überrascht)
(překvapen)

Al-so Emma soll es sein?
Lenku že mi chceš dát?

Tochter!
Lenka.

Ei, siehst du, die gefällt dir?
Ach, vi - dž, ne - ře - kl jsem,

p *f* *pp*

Nicht so ei-lig, lie - ber Va - ter! Wer sagt euch denn
Já že be - ru? kdo to ře - kl? nu-tiť ni - kdy

Nun, lieber Sohn, schlage ein!
že ještě rád bu - deš brát!

p *f*

dass ich muss?
se ne-dám!

Jetzt hab' ich das Rä-sonniren wahr-lich satt zum Ü-berdruss,
A - le ted' už, na mou du-ši, dost těch hlou-pých ře-čí mám,

Allegro vivace.

jetzt hab' ich's schon wahr-lich satt zum Ü-ber - druss! Du nimmst
a - le ted' už dost těch hlou - pých ře - čí mám! Ty ji

Otto. Toník.
Werner. Vávra.
Emma! Tausendmal nein!
vezmeš! Nu-tit se ne-dám!

Du nimmst Emma!
Ty ji vezmeš!

Tausendmal nein!
Nu-tit se ne-dám!

Freimuss die
Ze - nu

Wirst ge - horchen!
Bu - des mi-set!

Wahl doch sein!
zvo-lím sám!

Tau-sendmal nein!
Nu - tit se ne - dám!

Du nimmst
Ty ji

Em-ma!
vezmeš!

Wirst ge-
Bu - deš

Frei muss die Wahl doch
Ze - nu zvo - lím

hor - chen, wirst ge - hor - chen, wirst ge - hor - chen!
mu - set, bu - deš mu - set, bu - deš mu - set!

Otto. Toník.

sein!
sám!

Frei muss die Wahl ja doch sein.
Nu - tit ni - kdy se ne - dám,

Werner. Vávra.

Nein, hier be-fehl'ich al - lein!
A na to se po-dí - vám!

Du nimmst
Ty ji

Klaus. Reřicha.

Frei muss die Wahl ja doch sein!
Ze - nu on si zvo - lí sám!

frei muss ja die Wahl sein,
nu - tit ni - kdy se ne - dām,

Em - ma, wirst ge - hor - chen, da nimmst
vez - meš, bu - deš mi - set, ty ji

frei muss ja die Wahl sein, frei muss ja die
nu - tit ni - kdy se ne - dām, nu - tit ni - kdy

Em - ma, wirst ge - hor - chen, hier be - feh - le ich al - lein,
vez - meš, bu - deš mi - set, na to se po - dí - vām,

Frei
Ze -

Wahl doch sein, frei muss ja die Wahl doch
se ne - dām, nu - tit ni - kdy, ni - kdy se

hier be - feh - le
na to se

muss ja die Wahl doch
ni on si zu - - lí

sein! ne-dám! frei muss ja die Wahl doch sein,
 Nu - tit ni - kdy se ne - dám,
 ich al - lein! Du nimmst Em - ma, wirst ge - hor - chen,
 po - dí - vām! Ty ji vez - meš, bu - deš mu - set,
 sein! sām! Frei muss ja die Wahl doch
 ze - nu on si zvo - lí

hier ent - schei - de ich al - lein, hier ent - schei - de, hier ent - schei - de
 ze - nu já si zvo - lím sām, nu - tit ni - kdy, nu - tit ni - kdy,
 du nimmst Em - ma, wirst ge - hor - chen, hier be - feh - le, hier be - feh - le
 ty ji vez - meš, bu - deš mu - set, ty ji vez - meš, ty ji vez - meš,
 sein, hier ent - schei - det er al - lein, er al - lein, hier ent -
 sām, ze - nu on si zvo - lí - sām, zvo - lí sām, zvo - lí,

doch nar ich al - lein! (ab)
 ni - kdy se ne - dām! (odejde)
 doch nur ich, ja ich al - lein, al - lein! (ab)
 na to se, na to se po - dí - vām! (odejde)
 schei - det nur er al - lein, al - lein!
 ze - nu on si zvo - lí sām, on sām!

ff